

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XX. Baptismum Ioannis non fuisse Sacramentum idem cum Baptismo
Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

ais non erat Baptismus Christi, vt eadem distinctione docet Magister; igitur baptizati a Ioanne, obligabantur ad Christi Baptismum suscipiendum. Quare S. Thomas 3. p. quæst. 38. art. vlt. scribit hanc opinionem esse penitus irrationabilem.

ALTERA opinio est, Baptismum Ioannis fuisse Sacramentum quoddam, qualia erant Sacramenta veteris legis. Ita docuit Magister loco notato, & multi Scholasticorum, atque, ipse etiam S. Thomas ibidem: sed merito postea idem S. Thomas contrarium docuit 3. parte quæst. 38. art. 1. Nam Sacramenta veteris legis coeperunt cum ipsa lege, & durauerunt toto tēpore quo lex ipsa durauit. Baptismus autem Ioannis coepit in fine legis, & nō durauit nisi annum vnum; aut paulo amplius. Vnde rectè ait S. Thomas Baptismum Ioannis non pertinuisse ad legem veterem, sed potius ad nouam, vt quandam præparationem ad Christi Baptismum.

D I C I T S Baptismum Ioannis non fuisse Sacramentum legis veteris, nec nouæ, sed medium in vtraque. At id fieri nequit. Non enim esse potest Sacramentum medium inter Sacramenta duarum legum, nisi etiam lex ipsa media sit. Lex autem media inter veterem, & nouam nulla fuit: vna enim abrogata, altera continuò successit, quare si Baptismus Ioannis Sacramentum esset, esset omninò legis veteris, aut nouæ. Neque sufficit ad rationem Sacramenti (quod veteres illos sefellisse videtur) vt significet Christi Baptismum, vel etiam gratiam dandam per Baptismum. Nam etiam diluuium 1. Petri 3. & mare rubrum 1. Corinth. 10 significarunt Baptismū, & manna Eucharistiam, & tamen non fuerunt Sacramenta, sed solum figuræ Sacramentorum. His ergo omissis veniamus ad veritatem constituendam, & probandam contra hæreticos.

CAPVT XX.

Baptismum Ioannis non fuisse Sacramentum idem cum Baptismo Christi.

D explicandam, & probandam veritatem, tres propositiones constituendæ erunt. PRIMA propositio: Baptismus Ioannis non fuit Sacramentum idem cum Baptismo Christi. Hæc est contra Philip.

Philippum, Caluinum, Kemnitium, & ceteros, qui idem ministerium asserunt fuisse Ioannis, & Apostolorum. Probat PRIMO. Baptismus Ioannis ab ipso Ioanne institutus erat; non ergo erat Sacramentum præsertim nouæ legis. Consequenter patet, quia nullus homo purus Sacramenta instituire potest, præsertim nouæ legis, vt supra ex testimoniis eorum aduersariorum probauimus. Antecedens probatur, quia Scripturis passim vocatur Baptismus Ioannis, vt Matth. 3. *Videns Ioannes multos venientes ad Baptismum suum* Matth. 21. *Baptismus Ioannu de cælo erat, an ex hominibus?* Similiter legimus Marc. 11. Luc. 20. Act. 1. 18. & 19. Ista autem denominatio nõ potest significare Ioannem ministrum tantum fuisse eius Baptismi, sed etiam auctorem; alioqui Baptismus Christi potuisset etiam vocari, Baptismus Petri, Pauli, Philippi & aliorum; quod tamẽ Scriptura diligenter cavit, ne videretur illi auctores Baptismi, vt Augustinus notauit lib. 5. de Baptismo, cap. 13. & alibi.

DICES; At Baptismus Ioannis à Deo, non ab ipso institutus videtur. Sic enim ipse ait, Ioan. 1. *Qui misit me baptizare, ille mihi dixit.* RESPONDEO cum Augustino loco citato, cap. 9. & 10. & cum Tertulliano lib. de Baptismo, vbi tractat illam questionem à Christo propositam, an Baptismus Ioannis esset de cælo, an ex hominibus; Baptismus Ioannis à Deo fuisse institutum, sed mediante ipso Ioanne. Deus enim solùm in genere inspirauit, & inspiratione illa mandauit, vt baptizaret; sed ritum in particulari, quo baptizandum esset, ipse Ioannes instituit, non à Deo præscriptum accepit. Vnde merito dicitur proprius Ioannis Baptismus.

SECUNDO; In Baptismo Christi non sola aqua est de essentia ritus, seu Sacramenti, sed etiam inuocatio Trinitatis, vt supra probatum est: nec dissentiunt aduersarij saltem in praxi, cùm etiam ipsi ita baptizent. At Baptismus Ioannis non habuit inuocationem Trinitatis; non igitur est idem Sacramentum cum Baptismo Christi. Assumptio probatur, quia licet Centuriatores Cent. 1. libro 2. capite 6. col. 496. affirmant Ioannem baptizasse in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: tamen neque Scriptura, neque vlla Patrum traditio id docuit. Non possumus autem in eiusmodi rebus, nisi valde temerè aliquid fingere sine testimonio Scripturæ, aut traditionis. Fuerunt quidem

quidem, qui existimarent, Ioannem in suo Baptismo vsu[m] forma quadam verborum, nimirum, In nomine venturi Messiae, idque propter illa verba Pauli Actor. 19. Ioannes baptizauit Baptismo poenitentiae populum, dicens, In eum, qui venturus esset post ipsum, vt crederent. Ita enim docet Ambrosius lib. 1. de Spiritu sancto, capite 3. Hieronymus in capite 2. Iohelis, & Hugo de S. Victore libro 2. de Sacramentis, par. 6. capite 6. Sed isti ipsi, praesertim duo posteriores, monent Ioannem non baptizasse in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & propterea non fuisse illud perfectum Sacramentum. ADDE, quod valde probabile est Ioannem nulla omnino forma verborum vti consueuisse. Illa enim verba Pauli non videntur significare Ioannem baptizasse in nomine venturi, sed tantum admonuisse populum vt crederent in venturum Messiam. Nam etiam Christum baptizauit Ioannes eo ritu, quo ceteros, & certe ridiculum fuisset, Christum baptizasse in nomine venturi.

TERTIO; Baptismus Christi est Sacramentum noui Testamenti, ergo institutum ab ipso auctore noui Testamenti. Neque id negare possunt aduersarij; nam Philippus in locis anni LVIII. titulo de numero Sacramentorum, dicit Baptismum, & Cœnam Domini, & Absolutionem esse Sacramenta instituta in prædicatione Christi, ac proinde esse Sacramenta propriè dicta. Et Kemnitius in definitione Sacramenti propriè dicti, tertiam conditionem posuit, vt in nouo Testamento sit institutum, & mandatū. At Ioannis Baptisma non fuit in prædicatione Christi institutum, nec à Christo mandatum, sed à Ioanne, antequam inciperet noui Testamenti auctor prædicare: non igitur est Sacramentum noui Testamenti, & multò minus idem cum Baptismo Christi.

QUARTO; Baptismus Christi iterari non potest, vt omnes hoc tempore Catholici, & haeretici docent, præter Anabaptistas. At baptizati à Ioanne iterum ab Apostolis iussi sunt baptizari non igitur erat ille Christi Baptismus, quem Ioannes ministrabat. Huius argumenti assumptionem negant Caluinus, & alij: sed ea probatur in tertia propositione.

Ceterum Kemnitius negaret consequentiam admissa assumptione. Existimat enim ipse, vt supra diximus, potuisse baptizari Christi Baptismo eos, quos Ioannes baptizauerat,

quia licet ministerium sit idem, quoad substantiam, tamen differt quoad significationem. Distinguit enim Kemnitius tria, quæ idem efficiebant sub diuersa significatione, Circumcisionem, Baptismum Ioannis, & Baptismum Christi, quorum Circumcisio significabat Messiam venturum, Baptismus Ioannis, Messiam iam esse in via, & venire, Baptismus Christi, Messiam venisse. Inde colligit, quod sicut circumcisi debuerunt veniente Ioanne baptizari eius Baptismate, vt profiterentur se credere Messiam iam venire, licet essent iustificati per Circumcisionem: sic etiam baptizati à Ioanne debuerunt postea Baptismo Christi baptizari, vt profiterentur se credere Messiam venisse, licet iam essent iustificati Baptismo Ioannis.

At contra has Kemnitij argutias nos obicimus in primis **AUGUSTINUM**, qui libro 5. de Baptismo, capite 9. eam consequentiam facit, quam nos fecimus, & quam Kemnitius negat. *Baptizatos, inquit Augustinus, à Paulo eos, qui iam Baptismo Ioannis baptizati fuissent, legimus in actibus Apostolorum, non ob aliud, nisi quia Baptismus Ioannu non fuerit Christi Baptismus.* Præterea, si ratio Kemnitij valeret, probaremus etiam baptizatos ab Apostolis ante Christi passionem, & resurrectionem, debuisse iterum baptizari post resurrectionem. Nam Baptismus Christi ante eius passionem, significabat Christi passionem futuram, postea verò significare cœpit Christi passionem præteritam.

CAPVT XXI.

Baptismus Ioannis non habuisse eandem vim, & efficaciam, quam habet Baptismus Christi.

SECUNDA propositio: *Baptismus Ioannu non habuit eandem vim, & efficaciam, quam habet Baptismus Christi.* **NOTA**, non esse quæstionem, an Baptismus Ioannis potuerit remittere peccata ex deuotione, & fide accedentiũ, vel etiam ex contritione, quam homines concipiebant ex concionibus, & Baptismo Ioannis. Id enim facillè fieri potuit; & sic acceperunt illa verba **MARCI** 1. *Prædicans Baptismus penitentiae in remissionem peccatorum;* quidam Patrum, vt **Basilius** lib. 1. de Baptismo, cap. 2. & iterum